

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/447/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212858
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212858.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/175/2012-46 zo dňa 19. 11. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyhlúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný ani v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. ani v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Poukázal na to, že navrhovateľ návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorý podľa názoru navrhovateľa nesprávne nevyhlúčil sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania predmetnej veci a preto je potrebné vyčkať na rozhodnutie ústavného súdu o jeho sťažnosti. O námietke zaujatosti proti sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota rozhodoval príslušný nadriadený súd; zákonný sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci, pretože nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v spojení s ktorou mala vzniknúť navrhovateľovi tvrdená škoda. Najvyšší súd SR vo viacerých veciach vyslovil názor, že dôvod na vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaný je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Tvrdil, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal aj na podľa neho nedostatočné odôvodnenie výroku uznesenia okresného súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, nakoľko uznesenie neobsahuje opis konkrétnych okolností a dôvodov umožňujúcich súdu pokračovať v konaní. Navrhovateľ ďalej uviedol, že dôvod na prerušenie konania súdu preukázal, pretože doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na pojednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ už v návrhu na začatie

konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca Okresného súdu Rimavská Sobota má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhladnúť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti neobstojí pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby sa do rozhodnutia ústavného súdu v konaní o veci samej pokračovalo a aby vylúčený sudca naďalej vykonával úkony a rozhodoval. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces garantovaného Ústavou Slovenskej republiky aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Odporca sa k doručenému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím nadriadeného súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím nadriadeného súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľom zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Navrhovateľ predložil súdu aj fotokópiu ústavnej sťažnosti zo dňa 13.12.2012, v ktorej tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16NcC/337/2012 zo dňa 11.10.2012 boli porušené jeho základné práva a slobody.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Zo spisu vyplýva, že o námietke zaujatosti proti sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16NcC/326/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil.

Predložená sťažnosť navrhovateľa zo dňa 13.12.2012 adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16NcC/337/2012. Rozhodnutie krajského súdu ako súdu nadriadeného pod takouto spisovou značkou vydané nebolo z dôvodu, že konanie o námietkach zaujatosti vedené aj pod sp. zn. 16NcC/337/2012 spojil krajský súd na spoločné konanie pod sp. zn. 16NcC/326/2012 a práve uznesením pod sp. zn. 16NcC/326/2012 zo dňa 11.10.2012 rozhodol aj o tom, či sú sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 13C/175/2012. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej

republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS/89/2013 zo dňa 06.02.2013 alebo sp. zn. I. ÚS/92/2013 zo dňa 13.02.2013, ktorými sťažnosti navrhovateľa proti uzneseniam nadriadeného súdu, ktorými rozhodol tak, že nevytlúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne a preto odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.